Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 2020*

Henkilöstö – Virkamiehet – Ylennys – Vuoden 2017 ylennyskierros –Ylentämättä jättämistä koskeva päätös – Kanneperusteen selkeys ja täsmällisyys – Vastaavuutta koskeva sääntö – Lopullisten toimien kyseenalaistaminen – Tutkittavaksi ottaminen – Henkilöstösääntöjen 45 artikla – Koeajan kuluessa laadittava kertomus – Koeajan päättyessä laadittava kertomus – Arviointikertomus – Ansioiden vertailua varten huomioitavat seikat – Menettelyn sääntöjenmukaisuus – Vastuu – Henkinen kärsimys

Asiassa T-511/18,

XH, edustajanaan E. Auleytner, avocate,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään L. Radu Bouyon ja L. Vernier,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta yhtäältä kumota 13.11.2017 annetuissa hallinnollisissa tiedonannoissa nro 25–2017 julkaistu päätös olla merkitsemättä kantajan nimeä vuoden 2017 ylennyskierroksella ylennettyjen virkamiesten luetteloon ja kumota 7.6.2018 annettu päätös R/96/18, jolla hylättiin kantajan 10.2.2018 tekemä valitus, ja toisaalta korvata näistä päätöksistä väitetysti aiheutuneet vahingot,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. da Silva Passos (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Truchot ja M. Sampol Pucurull,

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 19.12.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion [1]

I Asian tausta

1 Kantaja eli XH on Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) virkamies. Hänet nimitettiin sen jälkeen, kun hän oli läpäissyt kilpailun EPSO/2009/169 (oikeus), ja hänet otettiin palvelukseen palkkaluokkaan AD 5 ensimmäiseen yksikköön OLAFissa 1.7.2014 lähtien. Palvelukseen ottamiseen liittyi koeaika, joka päättyi 31.3.2015 (jäljempänä koeaika).

2 Euroopan komission työterveysyksikön (jäljempänä työterveysyksikkö) lääkäri A, joka on psykiatri, otti kantajan vastaan 22.10.2014 pidetyssä lääkärintarkastuksessa. Kyseinen tarkastus järjestettiin sellaisten sisäisten vaikeuksien vuoksi, joita kantajalla oli ollut OLAFin ensimmäisen yksikön, johon hänet oli määrätty, muiden jäsenten kanssa.

3 Kantaja siirrettiin 1.11.2014 lukien OLAFin toiseen yksikköön.

4 Kantajalle toimitettiin 5.12.2014 koeajan kuluessa laadittu kertomus (jäljempänä koeajan kuluessa laadittu kertomus). Kantaja ilmoitti 15.12.2014 lähettämällään sähköpostilla, ettei hän hyväksynyt kyseiseen kertomukseen sisältyneitä huomautuksia.

5 Kantaja pyysi tammikuussa 2015 työterveysyksiköltä saada tutustua potilastietoihinsa. Työterveysyksikkö ilmoitti kantajalle 3.2.2015, että ainoastaan ulkopuolisen lääkärin oli mahdollista tutustua hänen potilastietoihinsa. Kantaja nimesi 1.3.2015 lääkäri B:n ja 4.4.2016 lääkäri C:n tätä tarkoitusta varten.

6 Kantaja vakinaistettiin 20.3.2015 tehdyllä päätöksellä 1.4.2015 lähtien.

7 Koeajan päättyessä laadittu kertomus toimitettiin kantajalle 26.3.2015. Kertomus sisälsi toisen yksikön, johon hänet oli määrätty, päällikön allekirjoituksen arvioijana ja OLAFin B osaston väliaikaisen johtajan varmennuksen arvioinnin vahvistajana.

8 Menettelyssä, joka koski kantajan pyyntöä saada tutustua potilastietoihinsa, hänelle ilmoitettiin lääkäri A:n laatimasta 31.3.2015 päivätystä lausunnosta (jäljempänä lääkäri A:n lausunto). Kyseinen lausunto laadittiin edellä 2 kohdassa mainitun 22.10.2014 suoritetun lääkärintarkastuksen jälkeen. Lääkäri B toimitti kantajalle 2.10.2015 otteita lääkäri A:n lausunnosta. Huhtikuussa 2016 komissio kutsui lääkäri C:n työterveysyksikön tiloihin, jotta tämä voisi tutustua lääkäri A:n lausuntoon kokonaisuudessaan. Tämä tutustuminen tapahtui 11.5.2016.

9 Kantaja esitti 11.4.2015 ensimmäisen avustuspyynnön toimivaltaiselle nimittävälle viranomaiselle ensimmäisen yksikön, johon hänet oli määrätty, päällikköön liittyen. Kantaja esitti 6.7.2015 toisen avustuspyynnön toimivaltaiselle nimittävälle viranomaiselle saman yksikön tutoriinsa liittyen. Näissä pyynnöissä kantaja väitti lähinnä, että edellä 4 kohdassa mainitun koeajan kuluessa laaditun kertomuksen kunniaa loukkaava sisältö oli todiste hänen esimiestensä häneen kohdistamasta työpaikkakiusaamisesta. Toimivaltainen nimittävä viranomainen hylkäsi nämä kaksi avustuspyyntöä 24.7.2015 tekemällään päätöksellä D/306/15 ja 19.10.2015 tekemällään päätöksellä D/512/15. Kantaja valitti 23.10.2015 ja 19.1.2016 päätöksistä D/306/15 ja D/512/15. Ensimmäisessä näistä kahdesta valituksesta kantaja vaati muun muassa hänestä koeajan kuluessa laaditun kertomuksen poistamista hänen henkilökansiostaan. Toimivaltainen nimittävä viranomainen hylkäsi nämä kaksi valitusta 9.2.2016 tekemällään päätöksellä R/730/15 ja 27.4.2016 tekemällään päätöksellä R/43/16.

1 Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

10 Kantaja vaati 21.7.2016 korvausta vahingosta ja kuluista – asianajokulut mukaan lukien –, jotka olivat aiheutuneet menettelystä, joka koski kantajan pyyntöä saada tutustua potilastietoihinsa. Työterveysyksikkö hylkäsi tämän vaatimuksen 30.8.2016.

11 Kantaja pyysi 30.9.2016, että professori D:n eli ulkopuolisen psykologin, jonka vastaanotolla hän oli käynyt elokuussa 2016, lausunto lisätään hänen potilastietoihinsa.

12 Kantaja teki 10.10.2016 kantelun Euroopan tietosuojavaltuutetulle. Kantelu koski yhtäältä kantajan potilastietoihinsa tutustumista koskevan pyynnön käsittelyn kestoa ja toisaalta professori D:n lausunnon puuttumista hänen potilastiedoistaan.

13 Kantaja teki 27.11.2016 valituksen edellä 10 kohdassa mainitusta työterveysyksikön päätöksestä hylätä hänen vahingonkorvausvaatimuksensa ja hänen vaatimuksensa saada korvausta kuluista, jotka olivat aiheutuneet menettelystä, joka koski kantajan pyyntöä saada tutustua potilastietoihinsa. Toimivaltainen nimittävä viranomainen hylkäsi tämän valituksen 9.3.2017 tekemällään päätöksellä R/579/16.

14 Saman ajanjakson kuluessa eli tammikuussa 2016 ja huhtikuussa 2017 laadittiin kantajan vuotuiset arviointikertomukset (jäljempänä arviointikertomukset) ylennyskierroksilla 2015 ja 2016.

15 Komissio ilmoitti vuoden 2017 ylennysmenettelyn aloittamisesta (jäljempänä vuoden 2017 ylennysmenettely) 3.4.2017 julkaisemalla tiedonannon hallinnollisissa tiedonannoissa nro 13–2017. Kyseisen tiedonannon jälkeen julkaistiin 19.6.2017 luettelo virkamiehistä, joita OLAFin pääjohtaja ehdotti ylennettäviksi. Kyseisessä luettelossa ei mainittu kantajan nimeä.

16 Kantaja uudisti 11.4.2017 pyyntönsä, joka oli päivätty 30.9.2016 ja joka koski sitä, että professori D:n lausunto lisättäisiin hänen potilastietoihinsa (ks. edellä 11 kohta).

17 Kantaja teki kesäkuussa 2017 Euroopan oikeusasiamiehelle kantelun siitä, että koeajan kuluessa laadittu kertomus oli hänen henkilökansiossaan.

18 Kantaja teki 26.6.2017 ylennyksiä käsittelevälle pariteettikomitealle (jäljempänä pariteettikomitea) valituksen OLAF:n pääjohtajan päätöksestä olla merkitsemättä hänen nimeään ylennettäviksi ehdotetuista virkamiehistä laadittuun luetteloon.

19 Kantaja pyysi 25.8.2017 työterveysyksikköä poistamaan lääkäri A:n lausunnon potilastiedoistaan. Työterveysyksikkö ilmoitti hänelle 28.8.2017, ettei kyseistä lausuntoa ollut hänen potilastiedoissaan.

20 Pariteettikomitean jäsen tutustui 27.8.2017 kantajan koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen.

21 Välitason sekakomitea antoi 21.9.2017 lausuntoluonnoksen, jossa se ehdotti, ettei kantajaa suositeltaisi ylennettäväksi. Tätä lausuntoluonnosta seurasi pariteettikomitean 27.10.2017 antama lausunto, jossa komitea ei – 26 puoltoäänellä ja neljällä äänestyksestä pidättäytyneellä – suositellut toimivaltaiselle nimittävälle viranomaiselle kantajan ylentämistä.

22 Komissio julkaisi 13.11.2017 tiedonannon hallinnollisissa tiedonannoissa nro 25-2017. Kyseiseen tiedonantoon sisältyi luettelo virkamiehistä, jotka oli ylennetty vuoden 2017 ylennyskierroksella. Kantajan nimeä ei mainittu tässä luettelossa (jäljempänä ylentämättä jättämistä koskeva päätös).

23 Euroopan tietosuojavaltuutettu teki 14.12.2017 päätöksensä edellä 12 kohdassa mainitusta kantajan 10.10.2016 päivätystä kantelusta. Kyseisessä päätöksessä Euroopan tietosuojavaltuutettu hylkäsi kantajan ensimmäisen väitteen, joka koski hänen potilastietoihinsa tutustumista koskeneen pyynnön käsittelyn kestoa. Toisesta väitteestä, jonka mukaan professori D:n lausuntoa ei ollut lisätty kantajan potilastietoihin, Euroopan tietosuojavaltuutettu katsoi sen sijaan, että se, ettei komissio ollut hyväksynyt viipymättä kantajan pyyntöä hänen potilastietojensa oikaisusta, merkitsi henkilötietojen

suojaa koskevien sääntöjen rikkomista. Euroopan tietosuojavaltuutettu totesi lisäksi, että hänelle kyseisen kantelumenettelyn yhteydessä toimitetut tiedot viittasivat siihen, että lääkäri A:n lausunto oli poistettu kantajan potilastiedoista.

24 Kantaja pyysi 18.12.2017 OLAFin pääjohtajaa poistamaan koeajan kuluessa laaditun kertomuksen hänen henkilökansiostaan. Kantaja vetosi vaatimuksensa tueksi edellä 23 kohdassa mainittuun Euroopan tietosuojavaltuutetun päätökseen.

25 Komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosasto ilmoitti kantajalle 18.1.2018 sähköpostitse, että koeajan kuluessa laadittu kertomus ja kantajan siitä esittämät huomautukset oli poistettu tämän henkilökansiosta.

26 Kantaja teki 10.2.2018 valituksen ylentämättä jättämistä koskevasta päätöksestä, joka oli julkaistu 13.11.2017. Nimittävä viranomainen hylkäsi kyseisen valituksen 7.6.2018 tekemällään päätöksellä R/96/18 (jäljempänä valituksen hylkäämisestä tehty päätös). Kantaja ilmoitti 17.6.2018 vastaanottaneensa mainitun päätöksen valituksensa hylkäämisestä.

27 Kantaja ylennettiin 13.11.2018 vuoden 2018 ylennyskierroksella 1.1.2018 lähtien palkkaluokkaan AD 6.

II Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

[– –]

34 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– velvoittaa komission esittämään vuoden 2017 ylennyskierroksella kaikista palkkaluokasta AD 5 palkkaluokkaan AD 6 ylennyskelpoisista ja ylennetyistä virkamiehistä vuoden 2017 arviointikierroksella laaditut arviointikertomukset sekä luettelot ylennettäviksi ehdotetuista virkamiehistä

– velvoittaa komission esittämään todisteet ja tulokset ansioiden vertailusta, jäljennökset välitason sekakomitean ja pariteettikomitean asiakirjoista sekä viimeisimmät tilastot, jotka koskevat virkamiesten ylennysten keskimääräistä tahtia ja vastaavia palkankorotuksia

– kuulee todistajina hyväksyntä- ja ylennysmenettelyjen asian kannalta merkityksellisiä osallistujia ja henkilöitä, jotka saivat tiedon koeajan kuluessa laaditusta kertomuksesta, toisessa vaatimuksessa tarkoitettujen asian kannalta merkityksellisten asiakirjojen esittämisen jälkeen

– kumoaa ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen

– kumoaa valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan kantajalle aiheutuneet vahingot ja menetykset

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

36 Kantaja vaatii neljännellä ja viidennellä vaatimuksellaan ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen ja valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamista.

37 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen kohdistetut vaatimukset johtavat siihen, että tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetaan toimi, josta valitus on tehty, eikä niillä sellaisenaan ole itsenäistä sisältöä (tuomio 17.1.1989, Vainker v. parlamentti, 293/87, EU:C:1989:8, 8 kohta ja tuomio 20.11.2007, Ianniello v. komissio, T-205/04, EU:T:2007:346, 27 kohta). On näin ollen katsottava, että vaatimusten, jotka koskevat ylentämättä jättämistä koskevasta päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamista, ainoana tavoitteena on ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen kumoaminen (ks. vastaavasti tuomio 6.4.2006, Camós Grau v. komissio, T-309/03, EU:T:2006:110, 43 kohta).

38 Vaikka valituksen hylkäämisestä tehdyllä päätöksellä vahvistetaan ylentämättä jättämistä koskeva päätös ja vaikka valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamista koskevista vaatimuksista ei siis ole syytä lausua erikseen, tämän viimeksi mainitun päätöksen perusteluista käyvät ilmi ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen perusteet. On näin ollen niin, että kun otetaan huomioon oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn kehittyvä luonne, kyseiset perustelut on niin ikään otettava huomioon tutkittaessa ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen laillisuutta, koska näiden perustelujen oletetaan olevan samat kuin viimeksi mainitun toimen perustelut (ks. vastaavasti tuomio 21.5.2014, Mocová v. komissio, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 31 ja 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös vastaavasti tuomio 9.12.2009, komissio v. Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, 59 kohta).

39 Kuudennella vaatimuksellaan kantaja vaatii komissiota korvaamaan väitetysti aiheutuneen vahingon.

40 On tutkittava yhtäältä kumoamisvaatimus ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus.

A Kumoamisvaatimuksen tarkastelu

41 Kantaja esittää vaatimuksensa tueksi kaksi perustetta. Ensimmäinen peruste koskee vuoden 2017 ylennysmenettelyn sääntöjenvastaisuutta. Toinen peruste koskee toimivaltaisen nimittävän viranomaisen tekemää ilmeistä arviointivirhettä ansioiden vertailussa.

42 Komissio esittää useita oikeudenkäyntiväitteitä.

1. Tutkittavaksi ottaminen

[– –]

c) Oikeudenkäyntiväite, joka koskee sitä, että kantaja kyseenalaistaa lopullisiksi tulleet toimet

[– –]

84 Edellä esitetystä seuraa, että oikeudenkäyntiväite, joka perustuu ensimmäisen perusteen epäselvyyteen ja epätäsmällisyyteen, ja oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan vastaavuutta koskevaa sääntöä ei ole noudatettu, on hylättävä. Sitä vastoin kantajan perustelut, jotka koskevat yhtäältä sitä, että koeajan kuluessa laadittu kertomus sisältyy hänen henkilöstösääntöjen 26 artiklan mukaiseen henkilökansioonsa ja toisaalta vuosien 2015 ja 2016 ylennyskierroksilla laadittuja arviointikertomuksia, on jätettävä tutkimatta.

2. Pääasia

85 Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää lähinnä, että vuoden 2017 ylennysmenettely on sääntöjenvastainen, koska siinä rikotaan henkilöstösääntöjen 45 artiklaa ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä 16.12.2013 tehtyä komission päätöstä C(2013) 8968 final, joka on julkaistu 19.12.2013 annetuissa hallinnollisissa tiedonannoissa nro 55-2013 (jäljempänä yleiset täytäntöönpanosäännökset). Tältä osin kantaja väittää muun muassa, että vuoden 2017 ylennysmenettelyn sääntöjenvastaisuus liittyy ensinnäkin lääkäri A:n lausunnon vaikutukseen ja toiseksi koeajan kuluessa laaditun kertomuksen ja koeajan päättyessä laaditun kertomuksen vaikutukseen. Kantaja lisää, että hänen ilmoittamansa menettelylliset sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa vuoden 2017 ylennysmenettelyn lopputulokseen eli ylentämättä jättämiseen.

[– –]

b) Koeajan kuluessa laaditun kertomuksen ja koeajan päättyessä laaditun kertomuksen väitetty vaikutus vuoden 2017 ylennysmenettelyyn

108 Kantaja väittää muun muassa, että hänen henkilökansionsa, jota tarkasteltiin vuoden 2017 ylennysmenettelyn aikana, sisälsi seikkoja, joita siihen ei pitänyt sisältyä ja joita ei pitänyt ottaa huomioon hänen ansioidensa arvioimiseksi ansioiden vertailussa. Kantaja katsoo erityisesti, että koeajan kuluessa laadittu kertomus sisältyi sääntöjenvastaisesti hänen henkilökansioonsa.

109 Kantaja arvostelee myös koeajan kuluessa laaditun kertomuksen sisältymistä hänen ”ylennyskansioonsa” eli lähinnä koeajan kuluessa laaditun kertomuksen vaikutusta ja huomioon ottamista vuoden 2017 ylennyskierroksella. Kantaja korosti tämän osalta kannekirjelmässä ja istunnossa, että koeajan päättyessä laaditussa kertomuksessa viitattiin suoraan koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen ja että siinä mainittiin vaikeudet, joita hänellä oli ollut koeaikansa alussa, eli vaikeudet, jotka olivat luonteeltaan henkilöiden välisiä, ja vaikeudet ryhmätyöskentelyssä.

110 Kantaja katsoo, että koeajan kuluessa laaditussa kertomuksessa olevat tiedot vaikuttivat selvästi koeajan päättyessä laaditun kertomuksen ja hänen arviointikertomustensa, jotka laadittiin vuosien 2015 ja 2016 ylennyskierroksilla, sisältöön eli niiden asiakirjojen sisältöön, jotka otettiin huomioon ansioiden vertailussa vuoden 2017 ylennyskierroksella. Kantaja toteaa myös, että eräs pariteettikomitean jäsen tutustui suoraan koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen vuoden 2017 ylennysmenettelyn aikana. Lisäksi kantaja väitti istunnossa, että se, että toimivaltainen nimittävä viranomainen otti huomioon kyseisen kertomuksen, ei ollut välttämätöntä vuoden 2017 ylennysmenettelyssä.

111 Kantaja väittää lopuksi ansioiden vertailua koskevassa kannekirjelmän osassa, että koeajan päättyessä laaditussa kertomuksessa ja koeajan kuluessa laaditussa kertomuksessa olevat tiedot vaikuttivat selvästi hänen arviointiinsa ja siihen, ettei ylennystä ehdotettu.

112 Kantaja vetoaa näin ollen yhtäältä sääntöjenvastaisuuteen, joka liittyy siihen, että koeajan kuluessa laadittu kertomus sisältyi hänen henkilöstösääntöjen 26 artiklan mukaiseen henkilökansioonsa. Hän väittää toisaalta, että henkilöstösääntöjen 45 artiklaa on rikottu, koska koeajan kuluessa laadittu kertomus ja koeajan päättyessä laadittu kertomus otettiin huomioon vuoden 2017 ylennysmenettelyssä.

113 Komissio kiistää kantajan väitteet.

114 Komissio väittää ensinnäkin, että koeajan kuluessa laaditun kertomuksen poistaminen kantajan henkilökansiosta ei ole välitön seuraus velvollisuuksista, jotka sille kuuluivat Euroopan tietosuojavaltuutetun päätöksen nojalla (ks. edellä 23–25 kohta). Euroopan tietosuojavaltuutettu ei nimittäin katsonut päätöksessään, että koeajan kuluessa laaditun kertomuksen sisältyminen henkilökansioon oli sääntöjenvastaista.

115 Komissio väittää toiseksi kirjelmissään, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan ja yleisten täytäntöönpanosäännösten 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla koeajan kuluessa laaditun kertomuksen huomioon ottaminen vuoden 2017 ylennyskierroksella ei ole sääntöjenvastaisuus, vaan kyseessä on päinvastoin toimivaltaisen nimittävän viranomaisen velvollisuus. Komissio korostaa lisäksi, että käsiteltävässä asiassa pariteettikomitean jäsenten oikeus tutustua virkamiesten henkilökansioon henkilöstöhallinnon tietojärjestelmän (jäljempänä Sysper 2) välityksellä on menettelyllinen vaatimus, joka perustuu tarpeeseen ottaa huomioon henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaiset virkamiehistä tehdyt arvioinnit. Komission mukaan tämä oikeus tutustua henkilökansioon ei näin ollen ole sääntöjenvastaisuus.

116 Kun komissiolta tiedusteltiin tästä istunnossa, se korosti, että toisin kuin se oli vastineessaan todennut, nimittävällä viranomaisella ei ollut minkäänlaista velvollisuutta ottaa koeajan kuluessa laadittua kertomusta huomioon. Se täsmensi lisäksi, että koeaikaa koskevan kertomuksen tarkoituksena ei ole arvioida virkamiehen ansioita ylennystä varten ja että tällainen kertomus laaditaan yksinomaan vakinaistamista varten. Se päätteli tästä, että ylennysmenettelyn yhteydessä suoritetussa ansioiden vertailussa otetaan lähtökohtaisesti huomioon ainoastaan arviointikertomukset. Komissio katsoi kuitenkin, että arvioijilla on aina tosiasiallisesti mahdollisuus ottaa huomioon asiakirjat, jotka ovat saatavilla Sysper 2:ssa.

117 Kolmanneksi komissio kiisti vastineessaan ja istunnossa koeajan kuluessa laaditun kertomuksen vaikutuksen vuoden 2017 ylennysmenettelyyn ja erityisesti mainitun asiakirjan vaikutuksen kertomuksiin, jotka otettiin huomioon kyseisellä ylennyskierroksella.

118 Komissio toteaa aluksi, että koeajan kuluessa laaditun kertomuksen sisältö ei estänyt kantajan vakinaistamista koeajan päättyessä. Se korosti istunnossa, että esimiehillä on oikeus laatia kielteisiä arviointeja koeajan kuluessa laadittavassa kertomuksessa ja koeajan päättyessä laadittavassa kertomuksessa. Se lisäsi, että kyseisessä koeajan päättyessä laaditussa kertomuksessa tosiaankin mainittiin kantajan koeajan alussa kohtaamat vaikeudet. Se väitti kuitenkin, että kantajan koeajan päättyessä laadittuun kertomukseen sisältyi arviointeja, joissa tarkoituksellisesti vähäteltiin koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen sisältyneitä kielteisiä arviointeja.

119 Komissio vetoaa seuraavaksi siihen, ettei kantajalla ole intressiä riitauttaa häntä koskevien, ylennyskierroksilla 2015 ja 2016 laadittujen arviointikertomusten ”tyydyttäviä” päätelmiä. Istunnossa komissio väitti, että koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen sisältyvien arviointien väitetyn kielteisen vaikutuksen vastapainona olivat koeajan päättyessä laadittuun kertomukseen ja ylennyskierroksilla 2015 ja 2016 laadittuihin arviointikertomuksiin sisältyneet myönteiset arvioinnit.

120 Komissio totesi istunnossa lopuksi, että valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä ei ollut mitään viittausta koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen. Se täsmensi tämän osalta, että toimivaltainen nimittävä viranomainen oli ylennysmenettelyn aikana turvautunut yksinomaan tai lähinnä arviointikertomuksiin, jotka oli laadittu vuosien 2015 ja 2016 ylennyskierroksilla.

121 Komission mukaan kantaja korostaa näin ollen liikaa koeajan kuluessa laaditun kertomuksen vaikutusta vuoden 2017 ylennysmenettelyyn ja jättää huomiotta sen merkityksen, että muita häntä koskevia kertomuksia, jotka sisältyivät hänen henkilökansioonsa, otettiin huomioon.

122 Käsiteltävässä asiassa on muistutettava, että kantaja ei voi riitauttaa sitä, että koeajan kuluessa laadittu kertomus sisältyi hänen henkilöstösääntöjen 26 artiklan mukaiseen henkilökansioonsa (ks. edellä 84 kohta).

123 On siis tutkittava ainoastaan kantajan väitteet, jotka koskevat sitä, että koeajan kuluessa laadittu kertomus ja koeajan päättyessä laadittu kertomus otettiin huomioon vuoden 2017 ylennysmenettelyssä henkilöstösääntöjen 45 artiklan vastaisella tavalla.

1) Alustavat huomautukset

124 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ansioita verratessaan nimittävä viranomainen ottaa erityisesti huomioon virkamiehistä tehdyt arvioinnit. Yleisten täytäntöönpanosäännösten 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään lisäksi muun muassa, että ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailussa nimittävä viranomainen ottaa erityisesti huomioon ”virkamiehestä hänen viimeisimmän ylennyksensä jälkeen laaditut kertomukset tai – näiden puuttuessa – hänen palvelukseen ottamisensa jälkeen laaditut arviointikertomukset ja erityisesti ne, jotka on laadittu henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti”.

125 Ensiksi on korostettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklassa tarkoitetut arvioinnit ovat kyseisten henkilöstösääntöjen 43 artiklassa mainitut arvioinnit eli arviointikertomukset (ks. vastaavasti tuomio 5.10.2000, Rappe v. komissio, T-202/99, EU:T:2000:227, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

126 Arviointikertomukset ovat välttämätön osa arviointia aina, kun virkamiehen uraa arvioidaan hänen ylentämistään koskevan päätöksen tekemistä varten (ks. tuomio 8.3.2006, Lantzoni v. unionin tuomioistuin, T-289/04, EU:T:2006:70, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 16.3.2009, R v. komissio, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ylentämättä jättämistä koskeva päätös on siten sääntöjenvastainen silloin, kun nimittävä viranomainen ei ole vertaillut ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita, koska hallinnon virheen vuoksi yksi tai useampi arviointikertomus ei ollut käytettävissä (tuomio 28.6.2016, Kotula v. komissio, F-118/15, EU:F:2016:138, 38 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 3.3.1993, Vela Palacios v. TSK, T-25/92, EU:T:1993:17, 43 kohta ja tuomio 11.7.2007, Konidaris v. komissio, T-93/03, EU:T:2007:209, 88 kohta).

127 Toiseksi on todettava, että nimittävällä viranomaisella on tosin mahdollisuus ottaa huomioon muita ylennettäväksi ehdolla olevien virkamiesten hallinnollisia ja henkilökohtaisia edellytyksiä koskevia tietoja. Mahdollisuus viitata näihin seikkoihin edellyttää kuitenkin poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaoloa (ks. vastaavasti tuomio 5.10.2000, Rappe v. komissio, T-202/99, EU:T:2000:227, 40 ja 54 kohta). Tilanne on tämä muun muassa, kun arviointikertomusta ei ole (ks. vastaavasti tuomio 13.7.1995, Rasmussen v. komissio, T-557/93, EU:T:1995:138, 32 kohta).

128 On lisäksi niin, että edellä mainituilla tiedoilla voidaan korjata arviointikertomuksen puuttuminen vain, jos ne täyttävät tietyt edellytykset, joiden täyttymisen vastaajana olevan toimielimen on näytettävä toteen. Ensinnäkin tietojen on oltava riittävän objektiivisia, jotta tuomioistuimet voivat valvoa niitä, toiseksi niiden on sisällettävä kyseisen virkamiehen ansioiden arviointi, jonka ovat suorittaneet hänen arviointikertomuksensa laatimisesta vastuussa olevat henkilöt, kolmanneksi ne on pitänyt antaa tiedoksi virkamiehelle puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen varmistamiseksi ja neljänneksi ylennyskomitean on oltava ollut tietoinen niistä kaikkien ehdokkaiden ansioita vertaillessaan. Tästä seuraa, että tietojen, jotka voivat korvata arviointikertomuksen puuttumisen, on oltava pitkälti analogisia arviointikertomuksen kanssa niiden alkuperän, laatimismenettelyn ja tarkoituksen osalta (tuomio 5.10.2000, Rappe v. komissio, T-202/99, EU:T:2000:227, 56 ja 57 kohta).

129 Kolmanneksi on aluksi todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arviointikertomuksen ensisijaisena tehtävänä on varmistaa, että hallinto saa säännöllisesti mahdollisimman täydelliset tiedot siitä, miten sen virkamiehet hoitavat tehtäviään (tuomio 15.5.1996, Dimitriadis v. tilintarkastustuomioistuin, T-326/94, EU:T:1996:62, 84 kohta; tuomio 10.9.2003, McAuley v. neuvosto, T-165/01, EU:T:2003:225, 51 kohta ja tuomio 16.4.2008, Doktor v. neuvosto, F-73/07, EU:F:2008:42, 86 kohta). Koeajan päättyessä laadittavan kertomuksen tarkoituksena on puolestaan lähinnä arvioida koeajalla olevan virkamiehen soveltuvuutta hoitaa virkasuhteeseensa kuuluvat tehtävät ja tulla vakinaistetuksi (ks. vastaavasti tuomio 24.2.2000, Jacobs v. komissio, T-82/98, EU:T:2000:53, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

130 Virkamiehen arviointikertomusta ja koeajan päättyessä laadittavaa kertomusta ei myöskään voida vertailla automaattisella ja ehdottomalla tavalla, koska kyseisissä kahdessa kertomuksessa on eri arviointikohdat ja eri arviointijärjestelmät (ks. vastaavasti tuomio 15.5.1996, Dimitriadis v. tilintarkastustuomioistuin, T-326/94, EU:T:1996:62, 83 ja 85 kohta).

131 Seuraavaksi on korostettava, että virkamiehen urakehityksen kannalta merkitystä on sillä, että vuotuisen ylennyskierroksen alussa vahvistetaan tavoitteet, jotka esimies on asettanut. Vuotuinen arviointi koskee erityisesti sitä, miten virkamies on saavuttanut nämä tavoitteet. Virkamiehen tuottavuutta, tehokkuutta ja käytöstä viranhoidossa arvioidaan nämä tavoitteet huomioiden. Nämä tavoitteet eivät kuitenkaan ole samat kuin mitä koeajalla olevalta virkamieheltä odotetaan vakinaistamista varten. Arviointikertomukseen sisältyvät arvioinnit eroavat koeajan päättyessä laadittavaan kertomukseen sisältyvistä arvioinneista, kun otetaan huomioon niiden erityinen luonne, joka kohdistuu suorituksiin.

132 Tämän osalta on katsottu, että koeaikaa koskevaan kertomukseen sisältyvää kantajasta hänen sopimuksensa kuuden ensimmäisen kuukauden aikana tehtyä arviointia ei voida rinnastaa sellaiseen arviointiin – eikä siten korvata sitä –, joka on tehty hänen vuotuisen arviointikertomuksensa yhteydessä sen arvioimiseksi, onko kantaja vastannut odotuksiin, kun otetaan huomioon hänen kanssaan sovitut tavoitteet, ja näin ollen hänen suorituskykynsä selvittämiseksi (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2018, Wahlström v. Frontex, T-591/16, ei julkaistu, EU:T:2018:938, 65 kohta).

133 Arviointikertomukset ovat virkamiehelle vastaisia toimia, koska niistä voi aiheutua virkamiehen koko uran ajan kestäviä vaikutuksia. Oikeuskäytäntö, jonka mukaan arviointikertomukset ovat toimia, joista voidaan nostaa kumoamiskanne, on hyvän hallintotavan mukainen, koska muussa tapauksessa asianomaisella olisi mahdollisuus tuoda esiin tällaisen kertomuksen mahdolliset virheet vain sellaisten kanteiden yhteydessä, jotka on nostettu toimesta, jonka laatimiseksi kyseisellä kertomuksella on ollut merkitystä. Tällainen tilanne voisi viivästyttää virkamiesten kannalta tärkeiden päätösten tekemistä (tuomio 16.3.2009, R v. komissio, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 53 ja 54 kohta).

134 Tällaista oikeuskäytännössä arviointikertomusten osalta omaksuttua ratkaisua ei voida ulottaa asiakirjoihin, joiden ainoana tarkoituksena on valmistella hallinnon yksittäistapausta koskevaa päätöstä, johon ne näin ollen liittyvät läheisesti. Tilanne on nimenomaan tämä, kun on kyse koeaikaa koskevista kertomuksista, joiden tarkoituksena on valmistella hallinnon päätöstä asianomaisen vakinaistamisesta hänen koeaikansa päätteeksi tai hänen irtisanomisestaan (16.3.2009, R v. komissio, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 55 kohta).

135 Tämä pätee myös virkamiehen koeajan kulkua koskeviin toimenpiteisiin, jotka on toteutettu henkilöstösääntöjen 34 artiklan perusteella ja joihin kuuluvat päätös siirtää hänet toiseen yksikköön koeajan jatkamista varten sekä päätös koeajan pidentämisestä kuudella kuukaudella. On ilmeistä, että näiden toimenpiteiden tavoitteena on tarjota hallinnolle mahdollisuus arvioida paremmin koeajalla olevan virkamiehen ominaisuuksia ja valmistella asianomaisen vakinaistamista tai irtisanomista koskevaa päätöstä, joka on tehtävä koeajan päätteeksi, eivätkä ne siis voi olla erillisen kumoamiskanteen kohteena (tuomio 16.3.2009, R v. komissio, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 56 kohta).

136 Virkamiehen henkilökansiossa olevasta koeaikaa koskevasta kertomuksesta ei lähtökohtaisesti voi myöskään enää aiheutua minkäänlaisia vaikutuksia sen jälkeen, kun koeajan päätteeksi on tehty vakinaistamista koskeva päätös, jota varten se on laadittu ja jota sillä oli yksinomaan tarkoitus valmistella (ks. vastaavasti määräys 19.2.2008, R. v. komissio, F-49/07, EU:F:2008:18, 56 kohta).

137 Näin ollen arviointikertomuksilla ja koeajan kuluessa laadituilla kertomuksilla on eri tarkoitus ja eri tehtävät. Näihin kertomuksiin sovelletaan lisäksi erilaisia oikeudellisia järjestelmiä. Näin ollen ylennyskomitea ei lähtökohtaisesti voi ottaa huomioon koeajan päättyessä laadittua kertomusta, vaikka siihen sisältyy tiettyjä huomioita virkamiehen tai toimihenkilön työkyvystä.

138 Kantajan väitteitä, jotka koskevat hänen koeaikaansa koskevien kertomusten huomioon ottamista vuoden 2017 ylennyskierroksella, on tarkasteltava nämä seikat huomioiden.

2) Kantajan koeaikaa koskevien kertomusten huomioon ottaminen

139 Ensinnäkin on todettava, että toimivaltainen nimittävä viranomainen katsoi valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä, että henkilöstösääntöjen 45 artiklassa tarkoitetun ansioiden vertailun sääntöjenmukaisuus edellytti, että sekä koeajan päättyessä laadittu kertomus että kantajaa koskevat arviointikertomukset, jotka laadittiin vuosien 2015 ja 2016 ylennyskierroksilla, otettiin huomioon. Toimivaltainen nimittävä viranomainen täsmensi, ettei asiakirja-aineistossa mikään viitannut siihen, että vuoden 2017 ylennyskierroksella olisi tältä osin tapahtunut sääntöjenvastaisuus. Se lisäsi, että pelkästään sen perusteella, että pariteettikomitean jäsen oli tutustunut koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen, ei voitu päätellä, ettei ansioiden vertailua ollut suoritettu asian kannalta merkityksellisten kertomusten eli koeajan päättyessä laaditun kertomuksen ja ylennyskierroksilla 2015 ja 2016 laadittujen arviointikertomusten perusteella.

140 Tämän osalta on yhtäältä korostettava, että – kuten komissio vahvisti istunnossa – kantajan koeajan kuluessa laadittu kertomus oli Sysper 2:ssa kantajaa koskevan koeajan päättyessä laaditun kertomuksen liitteenä.

141 On lisäksi todettava, että koeajan kuluessa laaditun kertomuksen olemassaolo ja sisältö mainitaan koeajan päättyessä laaditun kertomuksen loppuosassa. Koeajan päättyessä laaditussa kertomuksessa arvioinnin vahvistaja nimittäin selitti olevansa ”hieman huolestunut siitä, että alkuaika [ensimmäisessä yksikössä, johon kantaja oli määrätty] ei sujunut erityisen hyvin, kuten ilmenee koeajan kuluessa laaditusta kertomuksesta – –, jossa viitataan luonteeltaan henkilöiden välisiin vaikeuksiin ja ryhmätyöskentelyä koskeviin kysymyksiin”. Arvioinnin vahvistaja lisäsi, että tällaiset arvioinnit liittyivät ensimmäisessä yksikössä vallinneisiin erityisiin olosuhteisiin. Nämä maininnat puolsivat siis koeajan päättyessä laaditun kertomuksen ja koeajan kuluessa laaditun kertomuksen tarkastelemista yhdessä. Lisäksi kantajan unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämät asiakirjat osoittavat, että ennen ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen tekemistä eräs pariteettikomitean jäsen oli tutustunut Sysper 2:ssä suoraan koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen, joka oli kantajaa koskevan koeajan päättyessä laaditun kertomuksen liitteenä.

142 On näin ollen todettava, että kantajan koeajan päättyessä laadittu kertomus otettiin huomioon ansioiden vertailussa. Kantajan koeajan kuluessa laadittu kertomus otettiin lisäksi suoraan tai välillisesti huomioon vertailussa.

143 Toisaalta edellä 125–137 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että koeajan päättyessä laadittua kertomusta ei lähtökohtaisesti voida ottaa huomioon ylennysmenettelyssä ja että nimittävä viranomainen voi vain poikkeuksellisissa olosuhteissa ottaa huomioon muita tietoja, jos ne täyttävät tietyt edellytykset, joiden täyttymisen asianomaisen toimielimen on näytettävä toteen.

144 On korostettava, että käsiteltävässä asiassa kantajasta laadittiin kaksi arviointikertomusta vuosien 2015 ja 2016 ylennyskierroksilla ja että näihin arviointikertomuksiin sisältyvät arvioinnit olivat riittävä perusta henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle ansioiden vertailulle.

145 Näin ollen mikään poikkeuksellinen olosuhde ei oikeuttanut ottamaan ansioita vertailtaessa huomioon koeajan päättyessä laadittua kertomusta eikä kyseisen kertomuksen liitteenä ollutta koeajan kuluessa laadittua kertomusta.

146 Toiseksi ja joka tapauksessa on yhtäältä korostettava, että toisin kuin arviointikertomuksia, kantajan koeajan kuluessa laadittua kertomusta ei laadittu sitä varten, että häntä voitaisiin arvioida objektiivisesti, eikä sitä varten, että sitä käytettäisiin hänen urakehityksensä arviointia varten. Koeajan kuluessa laadittu kertomus laadittiin nimittäin kantajan koeajan aikana hänen ja ensimmäisen yksikön, johon hänet oli määrätty, muiden työntekijöiden välisessä ristiriitatilanteessa (ks. edellä 2 kohta). Tämä välikertomus laadittiin näin ollen täsmällisistä syistä kantajan uran alkaessa, jotta voitaisiin raportoida hänen kyseisessä ensimmäisessä yksikössä kohtaamansa vaikeudet ja perustella hallinnollinen toimenpide, jolla hänet siirrettiin toiseen yksikköön koeajan jatkamista varten. Kantaja ei myöskään voinut riitauttaa kyseistä kertomusta nostamalla kanteen vakinaistamispäätöksestä, koska mainittu päätös ei ollut hänelle vastainen.

147 Toisaalta on totta, että esimiehellä on virkamiehen ominaisuuksia arvioidessaan laaja harkintavalta ja hänen on tehtäviensä hoitamiseksi esitettävä huomautuksia ja tarvittaessa epäilyjä virkamiehen työn laadusta. On kuitenkin todettava, että käsiteltävässä asiassa koeajan kuluessa laadittu kertomus sisältää voimakasta kritiikkiä kantajan tehokkuudesta, soveltuvuudesta, suorituksista ja käytöksestä ensimmäisessä yksikössä, johon hänet oli määrätty. Tämä kritiikki on ilmaistu tavalla, joka kohdistuu erityisesti kantajan henkilöön eikä hänen ammattitaitoonsa. Tällainen kritiikki menee pidemmälle kuin on objektiivisesti tarpeen yksikössä olevien vaikeuksien arvioimiseksi ja toiseen yksikköön siirtämistä koskevan hallinnollisen päätöksen oikeuttamiseksi.

148 Koeajan kuluessa laaditussa kertomuksessa esitetyn kritiikin epätavallisen sisällön vuoksi kyseiseen kertomukseen sisältyviä arviointeja ei siis voida rinnastaa arviointeihin, jotka sisältyvät ylennyskierroksilla 2015 ja 2016 laadittuihin myönteisiin ja myöhempiin arviointikertomuksiin, eikä ainakaan verrata niihin.

149 Näin ollen edellä 146–148 kohdassa mainitut seikat ovat edellä 143 ja 144 kohdassa esitettyihin seikkoihin nähden lisäsyy sulkea pois se, että kantajan koeaikaa koskevat kertomukset voitaisiin ottaa huomioon ansioiden vertailussa.

150 On siis todettava, että se, että toimivaltainen nimittävä viranomainen otti huomioon kantajan koeaikaa koskevat kertomukset eli koeajan päättyessä laaditun kertomuksen ja koeajan kuluessa laaditun kertomuksen, on sääntöjenvastaisuus, jonka vuoksi vuoden 2017 ylennysmenettely saattoi olla kantajan osalta virheellinen.

c) Todetun menettelyvirheen vaikutus

151 Kantaja väittää, että vuoden 2017 ylennysmenettely olisi väistämättä ollut erilainen ilman edellä 108–112 kohdassa mainittuja sääntöjenvastaisuuksia.

152 Komissio vastaa, että vaikka oletetaan, että menettelyvirhe tapahtui, kantaja ei ole osoittanut tämän väitetyn menettelyvirheen vaikutusta ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen sisältöön. Se toteaa yhtäältä, että kantaja väittää yleisin sanakääntein ainoastaan, että koeajan kuluessa laadittu kertomus hänen henkilökansiossaan ”vaikutti väistämättä” hänen tapauksensa arviointiin. Toisaalta se korostaa,

ettei kantaja yksilöi mitään osaa vuosien 2015 ja 2016 ylennyskierroksilla laadituista arviointikertomuksista tai valituksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä, johon koeajan kuluessa laaditun kertomuksen sisältö olisi vaikuttanut.

153 Kun on kyse henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomisesta ja ylennysmenettelyn sääntöjenvastaisuudesta, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen kumoamiseksi ei riitä, että ylennystä varten ehdotetun virkamiehen henkilökansio on sääntöjenvastainen ja epätäydellinen, vaan on myös osoitettava, että tämä seikka on voinut vaikuttaa ratkaisevasti ylennysmenettelyyn (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2008, Strack v. komissio, T-394/04, EU:T:2008:20, 39 kohta ja tuomio 14.11.2017, Vincenti v. EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, 36 kohta).

154 Yleisemmin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että menettelyllisellä sääntöjenvastaisuudella voidaan perustella toimen kumoaminen ainoastaan, jos menettely olisi ilman tätä sääntöjenvastaisuutta voinut johtaa erilaiseen lopputulokseen (tuomio 18.9.2015, Wahlström v. Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 21 kohta; ks. vastaavasti myös määräys 1.12.2015, Georgias ym. v. neuvosto ja komissio, C-545/14 P, ei julkaistu, EU:C:2015:791, 51 kohta).

155 Kuten komissio väittää, käsiteltävässä asiassa valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen tarkastelusta ei ensinnäkään ilmene, että kantaja oli ylennettyjä työtovereitaan ansioituneempi. Toiseksi koeajan kuluessa laaditun kertomuksen sisällöstä ei mainita mitään ansioiden vertailussa, jonka nimittävä viranomainen esitti yksityiskohtaisesti valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä. Kolmanneksi huomioon otetut arviointikertomukset sisältävät ”tyydyttäviä” myönteisiä arviointeja, kun taas koeajan päättyessä laadittu kertomus, joka on myös myönteinen, mahdollisti kantajan vakinaistamisen.

156 Aluksi on kuitenkin korostettava, että toimivaltainen nimittävä viranomainen viittaa valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä nimenomaisesti koeajan päättyessä laaditun kertomuksen sisältöön osassa ”Tehokkuus, pätevyys ja käytös viranhoidossa”. Toimivaltainen nimittävä viranomainen toteaa tältä osin, että koeajan päättyessä laaditussa kertomuksessa mainitaan, että ”parantamisen varaa on” ja että kantajan olisi ”konsultoitava johtoa tarvittaessa”, ”pidettävä esimiehensä ajan tasalla” ja ”koordinoitava työtään työtovereidensa kanssa” ”tehtävistään suoriutuakseen”. Lisäksi on muistutettava, että koeajan päättyessä laaditun kertomuksen liitteenä oli koeajan kuluessa laadittu kertomus, joka siinä mainittiin. Koeajan päättyessä laadittu kertomus, jonka liitteenä koeajan kuluessa laadittu kertomus oli, saattoi siten vaikuttaa kantajan ansioiden tarkastelussa kielteisesti arviointiin, joka koski kantajan ”tehokkuutta, pätevyyttä ja käytöstä viranhoidossa”.

157 Kun otetaan seuraavaksi huomioon ensinnäkin erityiset olosuhteet, jotka liittyivät koeajan kuluessa laaditun kertomuksen, joka on koeajan päättyessä laaditun kertomuksen liitteenä kantajan henkilökansiossa, laatimiseen, toiseksi kyseiseen kertomukseen sisältyneet erittäin kriittiset ja subjektiiviset arvioinnit ja kolmanneksi se, että pariteettikomitean jäsen oli tutustunut kyseiseen kertomukseen ennen ylennettyjen virkamiesten lopullisen luettelon laatimista, kantajan koeajan kuluessa laaditulla kertomuksella saattoi olla kielteinen vaikutus vuoden 2017 ylennysmenettelyssä tehtyyn ansioiden vertailuun.

158 Lopuksi on todettava, että kaikista koeajalla olevista virkamiehistä laaditaan koeajan päättyessä laadittava kertomus. Kaikista koeajalla olevista virkamiehistä ei kuitenkaan laadita koeajan kuluessa laadittavaa kertomusta. Koska koeajan kuluessa laadittava kertomus laaditaan erityistapauksissa, se eroaa koeajan päätteeksi laadittavasta kertomuksesta ja sitä suuremmalla syyllä yleisten täytäntöönpanosäännösten 4 artiklassa tarkoitetuista arviointikertomuksista. Koeajan kuluessa laaditun kertomuksen suora tai epäsuora huomioon ottaminen saattoi siten vaikuttaa kantajan ansioiden objektiiviseen ja yhdenvertaiseen arviointiin vuoden 2017 ylennysmenettelyssä.

159 Tästä seuraa, että edellä 150 kohdassa todetulla menettelyvirheellä saattoi olla kantajan osalta ratkaiseva vaikutus kyseisen menettelyn kulkuun ja hänen ylentämättä jättämistään koskevaan päätökseen. Toisin sanoen on näytetty toteen, että ilman kyseistä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen sisältö olisi voinut olla erilainen (ks. edellä 153 ja 154 kohta).

160 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä ja ylentämättä jättämistä koskeva päätös on kumottava ilman, että on tarpeen tutkia yhtäältä kantajan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämiä muita väitteitä ja toisaalta toista kanneperustetta. Koska ylentämättä jättämistä koskeva päätös kumotaan, ei myöskään ole tarpeen tutkia prosessinjohtotoimia ja asian selvittämistoimia koskevia pyyntöjä, jotka kantaja esittää kolmessa ensimmäisessä vaatimuksessaan.

B Vahingonkorvausvaatimuksen tarkastelu

161 Henkilöstöön liittyviä vahingonkorvausasioita koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin vastuun syntyminen edellyttää, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielimen moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiassa syntynyt ja väitetyn toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tuomio 15.9.2005, Casini v. komissio, T-132/03, EU:T:2005:324, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 4.7.2006, Tzirani v. komissio, T-88/04, EU:T:2006:186, 100 kohta ja tuomio 26.10.2017, Paraskevaidis v. Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, 78 kohta). Nämä kolme edellytystä ovat kumulatiivisia, mikä merkitsee sitä, että jos yksi niistä jää täyttymättä, unionin vastuuta ei voida hyväksyä (ks. tuomio 29.11.2018, WL v. ERCEA, T-493/17, ei julkaistu, EU:T:2018:852, 207 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

162 Käsiteltävässä asiassa kantaja vaatii ensinnäkin korvausta väitetystä aineellisesta vahingosta, jonka määräksi hän arvioi 45 000 euroa, ja toiseksi korvausta väitetystä henkisestä kärsimyksestä, jonka määräksi hän arvioi 20 000 euroa.

[– –]

2. Väitettyä henkistä kärsimystä koskeva korvausvaatimus

[– –]

179 Kantaja väittää toiseksi, että hänelle on aiheutunut henkistä kärsimystä, joka liittyy koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen sisältyviin loukkaaviin väitteisiin hänen psyykkisestä tilastaan. Tältä osin kantaja väittää, että se, että kaikki hänen esimiehensä ja komission muut pääosastot saattoivat tutustua koeajan kuluessa laadittuun kertomukseen, vaaransi vakavasti hänen maineensa ja ammatillisen maineensa OLAFissa ja komissiossa. Tämä hänen maineensa vahingoittaminen on kantajan mukaan johtanut siihen, että hänelle on aiheutunut huolta epävarmasta urakehityksestä ja lähinnä ylennyksestä vuoden 2017 ylennysmenettelyssä. Kantaja lisää, että tämä tilanne johti siihen, että hänelle itselleen muodostui virheellinen käsitys omasta tilanteestaan, mikä aiheutti hänelle ahdistusta ja kärsimystä, jotka vaikuttuvat kielteisesti hänen yksityiselämäänsä sekä hänen fyysiseen ja henkiseen terveyteensä. Kantaja vaatii siten lähinnä korvausta henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui siitä, millä tavalla koeajan kuluessa laadittu kertomus vaikutti vuoden 2017 ylennysmenettelyyn.

180 Tältä osin kumoamisvaatimusten tarkastelusta ja täsmällisemmin edellä 124–160 kohdasta ilmenee, että kantajan väite, jolla pyritään osoittamaan, että koeajan päättyessä laadittuun kertomukseen liitetyn koeajan kuluessa laaditun kertomuksen huomioon ottaminen vuoden 2017 ylennyskierroksella oli

sääntöjenvastaista, on hyväksytty ja että toimivaltainen nimittävä viranomainen on rikkonut henkilöstösääntöjen 45 artiklaa tehdessään ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen. Tästä seuraa, että komission moititun toiminnan lainvastaisuutta koskeva edellytys täyttyy.

181 Seuraavaksi on katsottava, että kantajalle on aiheutunut huolta ja epävarmuutta maineestaan ja ammatillisesta tulevaisuudestaan ja että tämä on välitön seuraus edellä 180 kohdassa todetusta lainvastaisuudesta.

182 Siitä, ettei toimivaltainen nimittävä viranomainen noudattanut henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisia velvoitteitaan vuoden 2017 ylennyskierroksella, aiheutui myös kantajalle erityistä henkistä kärsimystä, jota ei voida asianmukaisesti korjata pelkällä ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen kumoamisella.

183 Lisäksi on todettava, että istunnon aikana komissio tunnusti tämän kantajan tunteman huolen ja epävarmuuden. Komissio täsmensi tältä osin, että kantajan huoli koeajan kuluessa laaditusta kertomuksesta oli yksi seikoista, jotka otettiin huomioon päätettäessä kyseisen kertomuksen kantajan henkilökansiosta poistamisen tarkoituksenmukaisuudesta.

184 Lopuksi on todettava, että kantajalle aiheutunutta henkistä kärsimystä vähentää se, että hänet ylennettiin palkkaluokkaan AD 6 vuoden 2017 ylennyskierrosta seuranneella ensimmäisellä ylennyskierroksella eli vuoden 2018 ylennyskierroksella (ks. vastaavasti tuomio 18.11.2015, Diamantopoulos v. EUH, F-30/15, EU:F:2015:138, 48 kohta).

185 Näin ollen on syytä päättää ex aequo et bono, että 2 000 euroa on riittävä korvaus henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui edellä 180 kohdassa todetusta lainvastaisuudesta.

186 Näin ollen kantajan esittämä vahingonkorvausvaatimus on hyväksyttävä osittain.

187 Kaiken edellä esitetyn perusteella on yhtäältä kumottava ylentämättä jättämistä koskeva päätös ja toisaalta velvoitettava komissio maksamaan kantajalle 2 000 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

IV. Oikeudenkäyntikulut

188 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

189 Koska komissio on olennaisilta osin hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) XH:n ylentämättä jättämistä palkkaluokkaan AD 6 vuoden 2017 ylennyskierroksella koskeva päätös, joka käy ilmi kyseiseen palkkaluokkaan ylennettyjen virkamiesten luettelon julkaisemisesta 13.11.2017 annetuissa hallinnollisissa tiedonannoissa nro 25-2017, kumotaan.

2) Euroopan komissio velvoitetaan maksamaan XH:lle 2 000 euroa korvauksena tälle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

3) Kanne hylätään muilta osin.

4) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2020.

Allekirjoitukset